

Kolumni



Tornin ja jääkiekon kaupungissa

ASUSTELEN tämän syksyn Kanadan suurimassa kaupungissa, Torontossa suomalaisten perheiden luona. Toronto on Tampereen tavoin tunnettu korkeasta tornistaan ja jääkiekkohulluista asukkaistaan. 90-luvulla Torontossa vallitsi myös kuuluisa naureräty.

Monet vanhemman polven suomalaiset ovat muuttaneet Torontoon 60-luvulla. He ovat halunneet säilyttää suomen kielen ja siksi myös helluntailainen Torontoon Saalemin-seurakunta on olemassa. Seuraavat sukupolvet, jotka ovat syntyneet Kanadassa, omaksuvat englannin puhekielen. Tämän sukupolvien eron huomaa siinä, että perheen äiti saattaa puhua tyttärelleen suomea ja tytär vastata englanniksi.

Toronton Saalemin yhteyteen on istutettu 1,5 vuotta sitten Bayview Family Church -niminen seurakunta, joka on englanninkielinen. Siellä olen suorittamassa seurakuntaharjoittelua, joka on osa Iso Kirja -opintojani. Seurakunnan missiona on tavoittaa torontolaisia perheitä. Saalemin tavoin BFC-seurakunta on pieni, vain muutamia kymmeniä jäseniä, mutta englannin kielen avulla seurakunta on alkanut kasvaa. Itse ison seurakunnan kasvattina seuraan mielenkiinnolla uuden seurakunnan alkutaivalta.

Olen mukana myös The Reach -nuorisotyössä, joka muistuttaa Tampereen WE-työtä. Sen kohderyhmänä on teini-ikäiset. Täällä paikalliset ihmettelevät, kuinka Suomessa nuorteniloisia käydään yli 30-vuotiainkin. Täällä nuoret aikuiset suuntaavat sunnuntain aamukokoukseen.

Nuoret palvelevat nuorten-

tojen lisäksi myös sunnuntain aamukokouksissa. Vasta 21-vuotias nuorisopastori Jacob Puiras on mukana jumalanpalveluksessa johtamassa ylistystä ja samalla myös johtaa kokousta. Pienessä seurakunnassa työntekijän sarka onkin melko laaja aina roudaamisesta saarnaamiseen. Pastori Steve Melnichuck saarnaa amerikkalaiseen tyyliin ilman puhujanpönttöä "headset" päässään. Ennen saarnaa, kesken kokouksen pidetään nopea viiden minuutin kahvitauko!

Sunnuntaiaamulla kello 9.30 alkavan BFC:n tilaisuuden jälkeen heti kello 11 on Saalemin jumalanpalvelus, joka on vanhoillisempi suomenkielinen jumalanpalvelus. Englanninkieliset jatkavat alakerrassa digging deeper -pienryhmässä, jossa on tarkoituksena pureutua päivän sanaan syvemmin. Ryhmä muistuttaa Tampereen solutyötä. Kokousten yhteydessä kokoontuminen toiminee paremmin näin pienessä seurakunnassa.

Kanadalaiset tunnetaan ystävällisyydestään. Yksi hieno piirre paikallisissa on, että he heti tervehtiessä kyselevät kuulumisia. Ehkä se on vain osa tervehdystä, mutta siinä saa vastaanottaja heti mahdollisuuden kertoa tuntojaan. Näin voi avautua aitoja kohtaamisia. Haluaisin olla tuomassa samaa tapaa Suomeen.

Olen oppinut paljon täällä ja tulen varmasti oppimaanikin. Alkuhaasteiden jälkeen jo nautin täällä olostani. Muistathan harjoitteluan rukouksin!

RAKKAIN TERVEISIN JUKKA SIPILÄ

Jäsenenä Kristuksen ruumiissa



Uskovan kodin kasvattina seurakunta on ollut minulle aina luonnollinen osa elämää. Siellä sain jo lapsena ystäviä ja kivaa tekemistä. Erilaisissa tilaisuuksissa, koulutuksissa ja ihmisuhteissa olen saanut oppia tuntemaan Jumalaa, toisia ihmisiä ja itseäni. Olen voinut osallistua ja innostua; kokea turvallisuutta, arvostusta ja rakkautta. Yhä uudelleen tulen siellä hengellisesti - ja usein myös fyysisesti - ravituksi.

Kaikki kokemani asiat löytyvät

tunnetusta Maslovin tarvehierarkiasta, jonka avulla selvitetään ihmisen motivaatiota ja jaksamista. Seurakunta ei siis ole pelkästään kulttuuri tai muutomeno vaan Jumalan ihmiselle suunnittelema turvapaikka ja kasvuyhteisö.

Seurakunta on kuitenkin vielä enemmän. Se on yliluonnollinen asia. Jumalan sanan ja Pyhän Hengen yhteisvaikutus eheyttää ihmistä ja antaa voimia kohdata vaikeuksia. Se auttaa myös havainnoimaan ympärillä olevaa maailmaa. On merkittävää, miten Jumala esimerkiksi valmistaa rukoilevaa seurakuntaa tulevaan. Monissa yhteiskunnan murros- tai kriisivaiheissa on todettu, että uskovat ovat alkaneet jo vuosia aikaisemmin rukoilla kyseisen tilanteen puolesta. Näin on tapahtunut myös perheiden ja yksilöihmistien kohdalla. Jollekin on esimerkiksi tullut tarve rukoilla toisen ihmisen puolesta, kun tämä on ollut joutumassa varaan.

Tästä lehdestä voimme lukea esimerkkejä, millaista toimintaa Jumalan Henki vaikuttaa seura-

kunnan keskellä. Toiset lähtevät maan ääriin kertomaan evankeliumia, toiset tekevät työtä Suomeen muuttaneiden ulkomaalaisten parissa. Jotkut antavat aikaansa lapsityöhön, toiset toimivat soluissa. Joku nuorista suorittaa ulkomaan harjoittelua ja toinen nauttii kotiäitiydestä. Oman elämänvaiheensa mukaan kukin toteuttaa osaltaan Jumalan suunnitelmaa rakentaen samalla seurakuntaa.

Efesoalaiskirjeen neljännen luvun mukaan seurakunta on Kristuksen ruumis ja me kukin osaltamme Hänen jäseniämme. Kaikki me siis yhdessä autamme Hänen ruumistaan pysymään koossa, kasvamaan ja liikkumaan maan päällä. Samassa luvussa meidän sanotaan olevan myös toinen toistemme jäseniä. Jokaisella meillä on siis tärkeä osuus toistemme rohkaisemisessa ja rakentamisessa. Mikä kuvaus, taivaallinen viisaus ja kutsumus! Ei ihme, että Paavali toteaa: "Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa" (Ef 5:32).

TARJA JÄÄSKELÄINEN



Paimenen sana

Onko aikaa seurakunnalle?

Kiireinen syksy on lähtenyt taas vauhdilla käyntiin. Koulujen opiskeluhaasteet ja työpaikan uudet projektit vievät mennessään ainakin ajatusmaailman tasolla. Eikä ne lapsiperheen arjen rutiinit ja oravanpyörältä tuntuva päivärytmi paljon tilaa pysähtymiselle anna. Miten sitä aikaa löytyisi vielä seurakunnalle ja uskovien yhteydelle? Tuntuu myös siltä, että nykyään ei ole muotia sitoutua vanhoihin arvoihin ja yhteisöihin. Päinvastoin niitä halutaan ravistella. On tärkeää kysyä, mitä minä haluan. On aika päättää itsen sijaan, että ajautuisi kiireen tai muiden mielipiteiden mukana.

Minä tarvitsen seurakuntaa ja seurakunta tarvitsee minua. Tarvitsen seurakuntaa hengellisen elämäni tukemiseen. Sitä paitsi usko Jumalaan on nimenomaan yhteisöllinen asia. Tämä tulee hyvin

selkeästi esille läpi koko Raamatun. Jeesuksen seuraamisessa on kysymys veljen ja siskojen rakastamisesta. Tämä oli Jeesuksen uusi käsky meille (Joh. 15). Tarvitsen veljiä ja sisaria, joiden kanssa kulkea läheisesti ja olla heidän kantamaan silloin kun sitä tarvitsen. Veljeni ja siskoni tarvitsevat myös minua, minun osuuttani palvelutehtävissä ja ystävän, joka puolestaan tukee muita.

Vanhemmat ikäpolvet ovat jättäneet nuoremmille hienon esimerkin seurakunnan rakentamisesta. Heidän rakkautensa seurakuntaan on näkynyt uskollisen uhraamisena, rukouksina ja ahkerana osallistumisena. Heidän ansiostaan seurakunta on tehnyt menestyksekkästä lapsityötä, nuorisotyötä, lähetystyötä ja opetuslapsuustyötä. Olemme itse sen työn hedelmää. Vanhemman ikäpolven

elämänolosuhteet ovat olleet vaativia. On ollut sota-aikaa, sodanjälkeistä rakentamista, lama-aikaa ja työttömyyttä. Isoja perheitä ja rakastaa työmaita. Silti he ovat löytäneet aikaa seurakunnalle. He ovat jättäneet meille esimerkin kuinka rakastaa Sanan opetusta, Hengen lahjoja ja Pyhän Hengen virvoittavaa läsnäoloa seurakunnan kautta.

Kysymys siitä, onko aikaa seurakunnalle voitaisiin pukea toisinkin. Onko aikaa parhaimmille ystäville? Onko aikaa lasten ja lapsenlasten kasvattamiseen elämän tärkeimpään asiaan? Onko aikaa sydämen hyvinvoinnille ja kasvuille? Onko aikaa saada tukea omaan avioliittoon ja perhesuhteisiin? Onko aikaa Jeesus-suhteen hoitamiseksi? Onko Jumalan rakastamisen tärkein asia elämässäni?

USKO KATTO

Welcome to the family - tervetuloa perheeseen!

Lauantai-ilta. Nuoria ilmestyy pikkuhiljaa seurakuntasaliin. Paljon ihmisiä, joista osa on yksin liikkeellä, osa joukolla. Miten tähän joukkoon pääsee ikinä oikein tutustumaan?

Ovella on jo kuitenkin vastassa muutama nuori, jotka haluavat toivottaa kaikki tervetulleiksi. Välillä he tarjoavat jopa kahvia tilaisuuden alkua odotellessa. Nämä ovat Welcome-työmielisiä. Heidän sydämellään on, että jokainen wakeupilainen saisi tutustua uusiin ihmisiin ja saisi kokea olevansa tärkeä. Sen takia he tulevat aina aikaisemmin paikalle, jotta kukaan ei jäisi ilman lämmintä kädenpuristusta. Toisaalta he ovat myös aina kokouksen jälkeen kah-

vilassa omassa pöydässään, johon uusien on helpompi tulla tutustumaan. He ovat juuri sitä varten, että heihin voi tutustua, ja haluavat itsekin tutustua jokaiseen uuteen.

Wake-jatkot ja uusien illat

Welcome-työmiin vastuulla ovat tervetuloitovotusten lisäksi Wake-jatkot ja uusien illat. Näihin kaikkiin ovat myös kaikki "vanhat" tervetulleita ja oikeastaan toivottuja, jotta näky yhdestä suuresta perheestä voisi konkretisoitua. Monelle nuorisotyössä mukana olevalle seurakunta on kuin toinen koti, ja heille tärkeää välittää saman tunne muillekin. Toiveena on, että kaikki voisivat kokea olevansa osa tätä yhteisöä, eivätkä vain



yleisöä tai vierailijoita. Pelkästään Welcome-työmiin harteille ei toteutuspuolta voi kuitenkaan jättää. He ovat lähinnä antamassa hienoa esimerkkiä, jotta myös muiden olisi helpompi lähteä tutustumaan uu-

siin ystäviin. Jotta jokainen voisi tuntea itsensä yhteisön jäseneksi, on myös jokaisen otettava se sydämelleen niin, että ajatuksista tulee tekoja.

Soluissa saa ystäviä

Pelkästään nuortenilloissa useamman sadan nuoren joukossa on suomalaisen oletettavasti melko vaikea solmia erityisen syviä ystävyysuhteita. Sen takia viikolla kokoontuvat pienryhmät eli solut ovatkin tärkeitä. Solut ovat oiva tapa saada ystäviä helposti, sillä niiden kautta seurakunnan toimintaan pääsee paremmin sisälle. Nuorisotyön puolella onkin alkusyksystä teemana solunnäyn ytimessä oleva slogan VVVV: voita, vahvista, varusta ja valtuuta. Näiden neljän V:n ympärille kietoutuva saarnasarja pureutuu siihen, mistä solunäyissä on kysy-

mys: opetuslapsuuttaminen perustuu siihen, että ensin kokee itse tulleensa varustetuksi, ja vasta sen jälkeen voi paremmin ymmärtää, mitä se tarkoittaa solunjohtajan näkökulmasta. Ajatus perheestä on toki hieman hupaisa, kun kyseessä on useampi sata nuorta, jotka eivät välttämättä kaikki edes tunne toisiaan. Yhteisöllisyyden voi silti aistia, ja siihen ainakin pyritään, että jokaisella olisi hyvä olla. Tämän saavuttamiseksi on tehtävä yhdessä töitä, mutta on ollut hieno huomata palasten jo alkavan liikkua. Sää olet myös tervetullut mukaan!

Kai olet muuten jo huomannut, että nuorisotyön uudet nettisivut ovat avautuneet osoitteessa www.wup.fi

MILKA MYLLYNNEN

Jumala on tuonut lähetyskentän lähellemme

KUVAT TOMI KOIKKALAINEN



Lapsia kansainvälisessä kesätapahtumassa.

Sunnuntaijumalanpalveluksessa seurakuntamme kansainvälinen työ saattaa näyttäytyä vain kopeista tapahtuvana tulkkauksena, mikä on itse asiassa vain pienen pieni osa työtä. Päävastuuta laajasta työkentästä kantaa Pauli Kuosmanen, joka hahmotteli kokonaiskuvan seurakunnan kansainvälisestä toiminnasta.

Säännöllisiä vieraskielisiä tilaisuuksia järjestetään seurakuntassamme englannin ja kiinan kielellä. Vesa Mätön koordinoima englanninkielinen jumalanpalvelus English Service tavoittaa jatkuvasti kymmeniä ihmisiä kymme-

nistä eri maista. Jokasunnuntaiseen jumalanpalvelukseen kuuluu raamattupainotteinen opetus, ylistys ja kahvihetki. Sloganin "home away from home" mukaisesti tarkoitus on tarjota hengellinen koti niille, jotka ovat kaukana omasta kodistaan. Osa kävijöistä asuu Tampereella pysyvästi, osa muutama kuukauden, ja tavoitteena on opetuslapsuutta tehokkaasti myös lyhytaikaiset vieraat. English Service myös lähettää: teltantekijöitä on lähtenyt esimerkiksi Ghanaan, Kanadaan ja Ranskaan. Kiinankielinen jumalanpalvelus järjestetään kahdesti kuussa, ja tämän työmuodon piirissä on kastettu useita. Kiinankielisille järjestetään myös erilaisia juhlia.

Soluja, kursseja ja tapahtumia

Kansainvälisessä työssä toimii myös kymmeniä erikielisiä solua. Ulkomaalaistaisille järjeste-

tään myös erikielisiä leirejä ja erilaisia kursseja, kuten Suomen kielen kursseja ja suomalaisen ruuan kokkauskursseja. Kansainväliselle teetuvulle Hervantaan voi tulla nauttimaan yhdessäolosta ja keskustelemaan vakavistakin aiheista. Kansainvälinen naisten työ KANTRY tavoittaa kymmeniä eri kielij- ja kulttuuriryhmien naisia, joista monelle kristinuskon on täysin vierasta ja jopa vaarallista ottaa vastaan heidän oman uskontonsa takia. Autamme myös Mäntän helluntaiseurakuntaa maahanmuuttajien vastaanottokeskuksen väen

saavuttamisessa. Kansainväliseen kesäpäivään osallistui tänä vuonna noin 240 ihmistä, joista satakunta ei vielä Kristusta vapautajanaan tunne - musiikki, sananjulistus ja neljän kasteelle menneen todistus jätti kuitenkin varmasti jälkensä.

Maahanmuuttajan kanssa marjametsään?

Teemme työtä myös sellaisten ryhmien parissa, jotka eivät sitä hyvällä katso. Osa saavutetuista pakolaisista on hyvin traumatisoituneita, ja heidän erityistarpeensa vaativat työntekijöiltä paljon viisautta ja

kärsivällisyyttä. Voit auttaa työssä kutsuamalla maahanmuuttajan kotiisi, viemällä hänet sienij- ja marjametsään tai opettamalla auton renkaidenvaihtoruletissa. Myös rukoukkoja tarvitaan - haluamme voittaa kaikki Kristukselle! Sardonkorjuu on jo kansainvälisessä työssä alkanut, mutta uskomme, että vielä jatkossakin todistamme pienten alkujen päiviä.

Kansainvälisen työn johtajan Pauli Kuosmanen muistiinpanojen pohjalta

KATARINA KOSONEN



Kansainvälisessä kesätapahtumassa Kukkolassa kastettiin neljä ihmistä. Kastajana toimi Pauli Kuosmanen (toinen vasemmalta).

Evankeliumia köyhille ja vapautta vangituille

Vuonna 2002 perustettu VERY (Valtakunnan Evankeliumi ry) toimii evankeliumia ja humanitaarista apua vievänä lähetyshdistyksenä.

Juha Kotisaaren perustama yhdistys tunnetaan lyhenneellä VERY. Toiminta ulottuu Veroon, Latviaan, Venäjälle ja juutalaisten pariin. Määrätietoinen rukous ja työn tekeminen on tuottanut hedelmää. Baltiassa työ koskettaa monia yhteiskunnan osa-alueita.

Evankeliumia vähävaraisille

Ensin pidettiin evankelointikokouksia Narvan, Sillamäen ja Kohtlajärven seuduilla. Tampereen Elämä ja Palvelu –raamattukouluun vietiin alueelle lähetyksmatkoille. Maardussa aloitetun yhteistyön pohjalta on syntynyt jo paikallisseurakunta. VERY on ollut mukana myös Pietarin alueen juutalaisten avustus- ja evankelointityössä.

Lasnamäen ihme

Vuonna 2008 Jumala alkoi puhua Kotisaarelle Tallinnan Lasnamäen alueesta, jossa asuu 120 000 ihmistä ja jossa ei ole yhtään seurakuntaa.

Neljän vuoden aikana Lasnamäen kulttuuritalolla pidetyissä kokouksissa on tavoitettu jo tuhansia ihmisiä. Sadat ovat rukoilleet pelastusrukouksen ja halukkaat ovat saaneet ruoka-apua. Avustujonossa on yleensä toistasataa ihmistä. Samassa paikassa pidetään viikoittain pienempiä tilaisuuksia, joista vastaa virolainen Andrus Lukas. Hän on Virossa tunnettu ylistyksen johtaja. Kipein tarve on oma kokoonmistila, jossa uudet uskovat voisivat vahvistua hengellisesti sekä sosiaalisen auttamistyön kautta.

Alueelle suuntautuneet raamattukouluisten lähetyksmatkat ovat olleet oppilaille hengellisen kokemuksen lisäksi tärkeitä opintotahtumia evankelioinnin ja auttamistyön organisoimisesta.

VERY-naiset palveluksessa

Raamattukouluaiikansa lähetyksmatkojen innoittamana Merja Haapalehto alkoi viedä pakettiautolleen avustustavaraa Veroon. Jonkin ajan kuluttua mukaan lähti tamperelainen Eija Riikola ja tulkiksi silloin vielä Eestissä asunut Zanna Valler.

Humanitärisen avun lisäksi naisten henkilökohtaiset todistukset, rohkaiseva sana ja Eija Riikolan venäjänkieliset laulut ovat avanneet sydämiä Venäjän ja Viron naistenvankiloissa, kuntoutuskeskuksissa ja seurakunnissa. Myös

Suomessa VERY-naiset ovat järjestäneet tilaisuuksia naisille. Eija Riikolan tänä vuonna ilmestyneen cd:n venäjänkielistä versiota on jaettu Baltiassa ja Venäjällä.

Myös Suomessa on järjestetty tilaisuuksia naisille. Eija Riikolan tänä vuonna ilmestyneen cd:n venäjänkielistä versiota jaetaan Baltiassa ja Venäjällä.

Valoa ”maan ääriin”

Jamalin niemimaalla sijaitseviin nenetsikiyliin matkustaessa tarvitaan autoa, junaan, lentokonetta, laivaa ja helikopteria. Perillä voi olla talvella yli 50 astetta pakkasta, kesällä tulvia ja hyttysparvia. Alueella asuu 520 000 ihmistä, joista 30 000 edustaa alkuperäiskansaa nenetsejä.

Kesällä 2012 VERYn ryhmä vieraili kymmenissä Antipajutan nenetsikodissa ja paikallisessa kalastajajuhlissa, jossa ihmiset saivat kuulla evankeliumin ja monet myös vastaanottivat sen. Maaliskuussa 2013 Jäämeren rannalla sijaitsevan Gydan sisäoppilaitoksessa pidettiin 22 tilaisuutta 6-18-vuotiaille oppilaille sekä opettajille ja jaettiin Uusia Testamentteja, Jippii-äämitteitä ja hengellistä kirjallisuutta. Tundralla syntyneet ja kasvaneet nenetsilapset aloittavat koulun kuusivuotiaina ja joutuvat olemaan seitsemän, kahdeksan kuukautta erossa vanhemmistaan. Shamanismikulttuurin johdosta heillä ei ole mitään käsitystä Jumalan rakkaudesta.

– Oli ihme, että pääsimme koulun ja tavoitimme yli 300 henkeä, sillä koulun rehtori ei tiennyt meistä etukäteen mitään, Juha kertoo.

VERY on tukenut Satu ja Ian Cottrell:n monivuotista työtä alueella.

Pois kuoleman junasta

Latvian ja Riikan vankiloissa on koettu koskettavia hetkiä, kun monet ovat kuulleet evankeliumin ehkä elämänsä ainoan kerran ja vastaanottaneet Jeesuksen. Elinkautisvangilla ei ole toivoakaan vapaudesta ilman presidentin mahdollista armahdusta. Eräissä vankilassa tulkit Pavel Pesonen sai tervehtiä minuutin ajan jokaista vankia sellien kalteriovien läpi. Itse aikaisemmin samoissa vankiloissa istunut Pavel antoi heille kirjasten, joka kertoo hänen uskontotilustaan ja Jeesuksen todellisuudesta. Samaan aikaan Eija Riikola lauloi käytävällä venäjänkielisiä lauluja. Vankilapastori kertoi nähneensä vierailun aikana näyn vangeista, jotka olivat junamatkan katoituksen. Jotkut hyppäsivät pois ja jotkut jatkoivat matkaa. Hän sanoi, että vankilakokoukset ovat monille vangeille ainoa tilaisuus kuulla evankeliumia ja hypätä pois ”kuole-

man junasta”. Pavel Pesosen lisäksi vankiloissa ovat palvelleet jo vuosien ajan Vihtori Muhujärvi ja Kalle Koiso.

Lasten ja nuorten luokse

Vuonna 2011 VERY oli Leevi Aho-pellon kanssa ensimmäistä kertaa mukana Latvian Kristillisen Mission järjestämässä konferenssissa Riikassa, johon kokoontuu 300 uskonnonopettajaa vuosittain kuulemaan luentoja kristinuskosta. He tavoittavat kouluissaan noin 12 000 lasta. Leevi opetti heille koulutyön merkityksestä ja arvokasvatuksen tärkeydestä. Luottamus syntyi, ja seuraavalla kerralla hän opetti käytännön esimerkein lasten evankelioimisesta ja Kari Korhonen erityisnuorten tavoittamisesta. Vastaanotto oli erinomainen. Viimeisen vuoden aikana Suomen koulutyöntekijät ovat saaneet vierailu konferenssien lisäksi 14 latvialaisessa koulussa. Työllä on lasten elämässä ratkaiseva merkitys, sillä Latviassa uskontoa saa opettaa vain 1-3 luokilla. Latvian Kristillisen Mission johtaja Slava Aluhovs johtaa myös suurta leirikeskusta, jossa vierailee vuosittain 3000 lasta ja nuorta. VERY on vienyt leirikeskukseen muun muassa ruoka-apua useita kertoja.

Lahjoitukset mahdollistavat avun

VERY:n Sääksjärvellä sijaitsevassa toimitilassa lajitellaan vaatteita ja muuta avustustavaraa sekä pidetään viikoittaisia rukous- ja rakentamistilaisuuksia.

– Viimeisen vuoden aikana Veroon ja Latviaan on viety noin 10 000 kiloa elintarvikkeita sekä vaatteita. Apu on toimitettu pääsääntöisesti suoraan kohteisiin tai luotettavaksi havaittujen seurakuntien kautta. Lähes kaikki tämä on ollut mahdollista lahjoitusten ansiosta, Juha Kotisaari kiittää.

– On ilo ja etuoikeus saada saarnata maailman kallisarvoisinta sanomaa, joka kuuluu kaikille. Ihmisten tavoittaminen maksaa kuitenkin jotakin. Kaikki se raha ja työ sekä hengellinen ja aineellinen valmistautuminen on kuitenkin vaivan arvoista, jos ihmiset saavat vastaanottaa pelastuksen, Juha vakuuttaa. Hän kiittää kaikkia mukana olevia sekä Hervannan ja Tampereen helluntaiseurakuntia tuesta ja esirukouksista.

VERYn työhön voi tutustua osoitteessa very.fi.

*Avustustili: Tampereen Rukoushuoneyhdistys Saalem ry
OP FI2757312020013075,
viesti Kotisaaren työ*

TARJA JÄÄSKELÄINEN



Minuutti elinkautisvangille. Oik. Pavel Pesonen.



Koulutyöntekijät latvialaisessa koulussa



VERY-tiimi Jamalin Antipajutan kylässä. Vas. Juha Kotisaari, Pavel Pesonen, Tiina Kärkkäinen, Eija Riikola ja Merja Haapalehto.



Vierailulla nenetsikodissa. Oik. Tiina Kärkkäinen, Merja Haapalehto ja Juha

KUVAT: VERY-TIIMI

SEKÄ LAPSET ETTÄ AIKUISET SAAVAT PYHÄKOULUSTA HYVÄN MIELEN

Oletko sinä seepra, leijona vai joku muu?

Seurakuntamme sunnuntai-jumalanpalvelusten aikana on lapsilla aivan omaa ohjelmaa. Pyhäkoulussamme käy joka sunnuntai noin 80 lasta, mikä on melkoinen määrä. Yhteensä lapsia on seurakunnassamme kuitenkin vielä enemmän.

Lasten ohjelma alkaa yhteisellä aloituksella, jossa saatetaan laulaa, katsoa näytelmä tai kuunnella tarina. Tämän jälkeen lapset jakaantuvat kuuteen eri ryhmään. Kaikille 3-vuotiaista kuudesluokkalaisiin on omat ryhmät, joissa askarrellaan, leikitään ja opitaan uutta Jumalasta. Tietenkin on myös hienoa saada uusia ystäviä. Se, että meillä on paljon lapsia pyhäkoulussa ja ryhmiä on kuusi, tarkoittaa, että opettajia ja avustajia tarvitaan paljon. Joka viikko paikalla on ainakin yhdeksän ihmistä, jotka haluavat tarjota lapsille omaa ohjelmaa. Pyhäkoulut ovatkin siis todella merkittävä osa seurakuntamme lapsityötä, ja siellä on kaikilla aina taatusti hauskaa! Kävin eräänä sunnuntaina pyhäkoulussa



KUVA: MILKA MYLLYNEN

Pyhäkoulun alkaessa kaikki ryhmät kokoontuvat yhteiseen laulu- ja tarinatuokioon

haastattelemassa muutamia lapsia ja opettajia.

Miksu (7), leijona

– Pyhäkoulussa on kivaa, kun saa karkin, jos on muistanut ottaa

Raamatun mukaan. Siellä olen oppinut rukoilemaan. Olisi kivaa, jos joskus saisi tuoda mukana paljon leluja!

Iina (6), tiikeri, ja Unna (7), leijona

Iinan mielestä pyhäkoulussa on kivaa höpötellä ja olla kavereiden kanssa. Unna puolestaan totesi, että mukavaa on ollut, kun on

saanut karkkia. Pitkän pohdinnan jälkeen Unna totesi oppineensa muistolauseita pyhäkoulussa. Kysymykseen ”Mitäs tytöistä tulee isoina?” Iina vastaa reippaasti: – Musta tulee päikyn tati. Unna puolestaan ilmoittaa ryhtyvänsä opettajaksi.

Anna ja Nina, Seeprojen opettajat

Anna ja Nina ovat pitäneet yhdeksän pyhäkoulua 8. luokasta asti – eli jo viiden vuoden ajan.

– Kun ei enää itse päässyt pyhäkouluun, oli hauska jatkaa opettajana. Sitä paitsi Milkakin oli opettaja. Parasta pyhäkoulun pidossa ovat ne pienet söpöt kommentit lapsilta ja kaikki ne ihanat lapset. Eikä se sinänsä vaadi kovin paljon aikaa, mutta siitä saa aina hyvän mielen.

MILKA MYLLYNEN

PYHISRYHMÄT

Nallet: alle 3-vuotiaat
Kengurut: 3-vuotiaat
Seeprat: 4-5-vuotiaat
Tiikerit: esikouluikäiset
Leijonat: 1.-2.-luokkalaiset
Raamis 1: 3.-4.-luokkalaiset
Raamis 2: 5.-6.-luokkalaiset

Eläkeläiset viettivät kesää Kukkolassa

Keskellä kauneinta kesää 10.-11.7. tarjosi seurakuntamme uusi leirikeskus Pälkäneen Kukkolassa mahtavat puitteet eläkeläisten kesäleirille.

Ensimmäiseksi tulee esittää leiriläisten koko sydämeestä nousevat kiitokset mahtavalle henkilökunnalle, joka mahdollisti leirin toteutumisen. Päivi Myllynen pyöritti antaumuksella ja voimiaan säästämättä apujoukkoineen käytännön järjestelyt. Kaikki oli valmiina ja tiptop, kun 70 hengen joukko saapui paikalle.

Päiemäntänä toimi Riitta Sand apulaisineen. Saimme nauttia

todella maukkaista aterioista ja muusta tarjoilusta. Kaikki sujui hienosti ja ruokailijat olivat tyytyväisiä. Keittiö sai ansaitut kiitokset. ”Kipusiskot”, Taina Ylenius ja Pirkko Kossi, olivat paikalla valmiina auttamassa tarvittaessa. Liikuntaa ohjasi Marjatta Korpela. Rantasauhana oli mahdollisuus saunaa ja uida molempina päivinä.

Musiikista vastasi entiseen tapaan Mauri Latvakäyrä Matti Alhonen ja Pentti Järvisen kanssa sekä tietysti Seniorikuoro Lauri Tikkanen johdolla. Paljon saimme laulaa myös kaikki yhdessä.

Kohokohtina raamattutunnit ja kävelyretki

Mielenkiintoinen oli kävelyretki kirjanpainaja Daniel Medelplanin

muistomerkille. 1700-luvulla Ison vihan aikaan Medelplan tuli sotaa pakoon Viipurista Kukkolan kylään ja painoi sata kappaletta aapiasia kaivertamallaan puulaatoilla. Se oli ensimmäinen aapinen, jossa oli kukon kuva. Todennäköisesti aapisen kukko antoi aiheen Pälkäneen entiseen vaakunaan.

Leirin kohokohtia olivat Pekka Yleniuksen neljä raamattutuntia. Suuri kiitoksen aihe oli, että Pekka pääsi leirille mukaan toivuttuun vakavasta onnettomuudesta. Raamattutunnit käsitelivät jumalakuva. Pekka totesi, että kuva Jumalasta on kuin palapeli, joka täydentyy vähitellen.

Pekka Ylenius kävi läpi myös perustavaa laatua olevia teemoja sovituksesta ja armosta. Puhuiden keskiössä oli Jeesus, sovittaja. Opetuksissa tuli esille, että sovituista ei kannata mitata tunteilla.

Leiriläisten yhteinen mielipide oli, että leiri oli hyvin onnistunut. Kiitos tästä kuuluu myös eläkeläispiirin vetäjälle, Heikki Lintulalle, joka näki paljon vaivaa valmisteluissa. Saimme kokea suurta Jumalan siunausta ja huolenpitoa. Kiitollisin mielin odotamme ensi kesän leiriä.

MIRJAM MALIN



Seniorien kesäleirillä oli tyytyväistä väkeä. Kuva: Heikki Lintula

HERVANNAN KATUKAPPELI

4 V

VUOSIJUHLA 19.-21.10.2013

Mukana Guy ja Ilke Peh Texasista



TILAISUUDET:

LA 19.10. klo 18

SU 20.10. klo 16

MA 21.10. klo 18

Tervetuloa! Kauppakeskus Duo, 2.krs

www.katukappeli.com

Työkaluja solunjohtajille

Kevättalvella 2014 järjestetään Johtamisen työkalut -kurssi, joka tarjoaa uusia eväitä solunjohtajan tehtäviin.

Johtamisen työkalut -kurssi on tarkoitettu jonkin aikaa solunjohtajina toimineille, jotka ovat jo panneet ensimmäisen kurssin annin käytäntöön. Solunjohtajan tehtävät elävät solulaisten tarpeiden mukaan, ja toisinaan voi tuntua siltä, että kysymyksiä ja odotuksia on enemmän kuin vastauksia ja voimavaroja.

Kannustusta ja kehittämistä

Johtamisen työkalut -kurssilla on mahdollisuus keskustella toisten solunjohtajien kanssa, kuulla erilaisista ratkaisuista ja käytännöistä sekä saada välineitä muun muassa soluopetuksen suunnitteluun ja sielunhoidollisiin kysymyksiin. Kurssilaiset ovat eri-ikäisiä ja edustavat erityyppisiä soluverkostoja (esim. nuoret, naiset, miehet, avioparit), joten kokemusten jakaminen rikastuttaa. Opettajat ovat kokeneita solunjohtajia ja pastoreita, jotka haluavat kannustaa kasvuun ja hankalienkin tilanteiden kohtaamiseen. Heiltä voi saada käytännön neuvoja, jotka selkeyttävät työnäkyä. Kurssilla tehdään kaksi tehtävää, jotka tukevat kasvua solunjohtajana sekä oman soluopetuksen kehittämistä. Tehtäviä ei tarvitse esitellä kurssilla, vaan palautteen saa yksilöllisesti.

Sielunhoitoseminaari jo tänä syksynä

Kurssiin sisältyvän sielunhoitoseminaarin (yksi lauantai) aiheet vaihtuvat vuosittain, ja opetuksen sisältö erilaisia sielunhoidollisia teemoja. Seuraava sielunhoitoseminaari on poikkeuksellisesti jo 16.11., jolloin aiheena on terve seksuaalisuus. Opettajana toimivat muun muassa Pilvikki Viitanen ja Aslanjärjestön (nyk. Elävät Vedet)

kouluttaja Antero Vartiainen. Sielunhoitoseminaareihin ovat tervetulleita kaikki solunjohtajat, rukousavustajat ja seurakunnan sielunhoitajat.

Soluverkosto motivoi ja rohkaisee

Johtamisen työkalut -kurssi järjestettiin viimeksi keväällä 2012, jolloin osallistujia oli 12. Yksi osallistujista oli Anna Lehmuskoski, joka vastasi kysymyksiini.

Millainen solunjohtaja olet?

Tällä hetkellä solussani on yksitoista noin parikymppistä nuorta naista, joita vaitän maailman parhaiksi solulaisiksi! Solunjohtamisen tuntuu olevan melko hyvin tasapainossa muun elämän kanssa, ja tällä hetkellä olen solunjohtajana innokas ja tyytyväinen.

Millaisia eväitä sait Johtamisen työkalut -kurssin opetuksesta ja keskusteluista?

Kurssin opetukset antoivat uutta tietoa ja uusia näkökulmia solunjohtamiseen, mutta kaikista merkittävin kurssin anti oli kokemus siitä, että solunjohtajana kuuluu laajempaan solunjohtajien verkostoon. Oli motivoivaa ja rohkaisevaa ymmärtää oma osallisuutensa johonkin omaa solua laajempaan.

Miksi suosittelisit kurssia toisille?

Mielestäni oikeastaan kaikessa tekemisessä on tärkeää sopivin väliajoin pysähtyä miettimään, mitä oikeastaan tekee, miksi ja miten itse voi sen kaiken keskellä. Johtamisen työkalut tarjoaa hyvän mahdollisuuden siihen. Johtamisen työkalut -kurssi sisältää 16 tuntia opetusta ja se järjestetään neljänä lauantai-iltapäivänä helmi-huhtikuussa. Lisätietoa saat seurakunnan internet-sivulta, jonka kautta voit ilmoittautua.

SIRPA TÖRMÄ
toinen kurssin ohjaajista

PUHELIN PIRAHTAA

Ruut ja Henry Mononen, miten kahvilan toiminta on käynnistynyt?

- Toiminta on käynnistynyt hyvin. Aloitimme yksinkertaisesti vain avaamalla oviemme ja katsomalla, keitä tulee sisälle. Matalaprofiilinen alku johtuu siitä, että "grand opening" on vasta, kun studio on valmiina.

Millaisia ihmisiä kahvilassa on käynyt?

- Vakioasiakaskuntaa olemme saaneet jo aika paljon. Se koostuu pyöreästi 70-prosenttisesti oppilaisista ja 30-prosenttisesti toimistovirkailijoista, professoreista ja muista alan ihmisistä.

Mitä oheistoimintaa kahvilassa on järjestetty?

- Toistaiseksi olemme järjestäneet tapahtuman kerran kuussa. Tapahtumissa on ollut mm. musiikkia ja draamaa. Tarkoitus on lisätä tapahtumia, kun studio on valmis. - Meillä on myös English Corner joka tiistai ja torstai. Tämä on vettänyt kymmenisen oppilasta joka kerta.



Mikä on alussa mainitsemasi studio?

- Kahvilan yhteyteen on rakenteilla levytystudio. Tarkoituksena on perustaa myös levy-yhtiö, joka palvelee sekä kristillistä kulttuuria vahvistavia seurakuntabändejä että sekulaareja bändejä. Tämä avaa meille uuden tien vaikuttaa musiikkipiireissä. Studio toimii myös harjoittelupaikkana.

Miltä tulevaisuus näyttää?

- Nyt pöydällä tärkein asia on suunnitella syksyä ja kuinka voimme vaikuttaa enemmän Kristusta ihmisten elämän keskelle. Olemme iloisia sekä asiakkaiden suhteen

että bisneskontaktien suhteen, joita on tullut mukava määrä.

Rukousaiheita?

- Pyydämme viisautta kaikelle suunnittelulle ja rukousta työntekijöidemme puolesta (joita on yhteensä vajaa kymmenen). Yhdessä rakennamme tätä näkyä eteenpäin!

JONI HUOPANA



RV/VIESTINTUOJA

Toivomme, että mahdollisimman moni voisi osallistua RV/Viestintuojan kustannuksiin maksamalla 70-90 euroa seurakunnan tilille. Näin mahdollistamme lehden tilauksen koko seurakunnalle. Voit maksaa vapaaehtoisen vuosikertamaksun oheisella pankkisiirrolla (viitenumero 110).

Saajan tilinumero Mottagerens kontonummer	Osuuspankki FI2757312020013075	TILISIIRTO GIRERING Maksu viitteen avulla voi Suomessa kotiuttaa maksajensa tililleen viittien avulla muualla ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betalagen förändras till mottagarens ändrad i Finland enligt kontonummer och till vilken betalningsinrättning och endast till det kontonummer betalararen anger.
Saaja Mottagare	Tampereen rukoushuoneyhdistys Saalem ry	KÄYTÄ VIITENUMEROA
Maksaja Betalare		13 Seurakuntauhri 26 Lähetysuhri 110 RV-tilausmaksu 1326 Leirikeskus Muu kohde _____
SPRÄNJSLE (LÖP) Allekirjoitus Underskrift		Vitnenro Ref.nr
Tiliä n:o Från konto nr		Erhålligt För/dag
		Euro

VIESTINTUOJA

60. vuosikerta

Julkaisija
Tampereen rukoushuoneyhdistys Saalem ry.

Osoite
Aleksanterinkatu 18, 33100 Tampere
Ilmestyy kuusi kertaa vuodessa

Toimitus
Päätoimittaja
Tarja Jääskeläinen
puh. 044-5557714
tarja.jaaskelainen@lasepal.fi

Toimituskunta
Petteri Arasalo, Paula Erkintalo, Joni Huopana,
Mikko Tuomaala, Katriina Kosonen, Miika Myllynen

Ulkoasu: Mika Kavasto / Aikamedia
Taitto: Marko Soini / Aikamedia

Seurakunnan pastorit

Usko Katto
usko.katto@kolumbus.fi
puh. 0400 782 521, koti (03) 367 7544

Petteri Arasalo
petteri_arasalo@hotmail.com
puh. 044 090 1759

Hannakaisa Shehu
aihtyslomalla

Päivi Myllynen
paivi.myllynen@kolumbus.fi
puh. 050 511 8588

Jarkko Linqvist
j.j.linqvist@gmail.com
puh. 040 512 9646

Marjaana Rauma
puh. 044 5759775
marjaana.rauma@gmail.com

Pilvikki Viitanen
puh. 041 5447780
pilvikki.viitanen@gmail.com

Koulutyö
Tapani Varuhin
puh. 0400 650 025

Leevi Ahopelto
puh. 0400 736 112

Seurakunnan toimisto

Soile Holkkö
Toimistonhoitaja
Tampereen Helluntaiseurakunta
Aleksanterinkatu 18
33100 Tampere
puh. 0505422231
avoinna ma, ke-pe klo 9-13
sekä tiistaisin klo 17-19

Pankkitili
OP 573120-213075
viite 13 (seurakunta), viite 26 (lähetystyo),
viite 110 (RV / srk-lehti)

Seurakunnan sähköpostiosoitteet
Toimisto: tampere@helluntaisrk.net
Ulkomaalaistyö: international.tampere@helluntaisrk.net
Kuurojenyhtö: tellervo.toprak@kolumbus.fi
Diakoniatyö: saalem.diakonit@kolumbus.fi

Internet
www.tamperehelluntai.fi

Karismakirja
puh. (03) 222 9434

Kukkolan leirikeskus

Vahtimestari
puh. 040 591 6579

Hervannan Katukappeli helluntaiseurakunta
Pietilänkatu 2, Kauppakeskus Duo, 2 krs
Timo Penttilä, puh. (03) 318 1712
www.katukappeli.co

Tesoman Majatalo
Seurankatu 2
majatalo.seurakunta.net
Markku Rantahakala, puh. 0400 787 563
markku.rantahakala@teliaso.net

Painopaikka:
Botnia Print Oy Ab, Kokkola
ISSN-0787-8699

Toimitus pidättää itsellään oikeuden muokata ja lyhentää lehteen lähetettyä aineistoa.